31993L0030

1993.7.29. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 188/11

A TANÁCS 93/30/EGK IRÁNYELVE

(1993. június 14.)

a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok hangjelző berendezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok típusjóváhagyásáról szóló, 1992. június 30-i 92/61/EGK tanácsi irányelvre ([1]),

tekintettel a Bizottság javaslatára ([2]),

az Európai Parlamenttel együttműködve ([3]),

tekintettel a Gazdasági- és Szociális Bizottság véleményére ([4]),

mivel a belső piac egy olyan belső határok nélküli térséget jelent, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása; mivel az ehhez szükséges intézkedéseket el kell fogadni;

mivel az egyes tagállamokban a motorkerékpároknak és segédmotoros kerékpároknak a hangjelző készülékek tekintetében meg kell felelniük meghatározott műszaki jellemzőknek, amelyeket tagállamonként eltérő, kötelező érvényű rendelkezések állapítanak meg; mivel ezek az eltérések gátolják az Európai Közösségen belüli kereskedelmet;

mivel a belső piac működésének e gátjai megszüntethetőek, ha minden tagállam nemzeti rendelkezései helyett ugyanazokat az előírásokat alkalmazza;

mivel a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok hangjelző készülékeire vonatkozóan az egységesített előírások bevezetése azért szükséges, hogy ezeknek a járműtípusoknak mindegyikére alkalmazni lehessen a 92/61/EGK irányelv szerinti típusjóváhagyási és alkatrésztípus-jóváhagyási eljárást;

mivel az érintett ágazatban javasolt fellépés jelentőségét és kihatásait tekintve, az ezen irányelvben tervezett közösségi intézkedések nemcsak szükségesek, hanem elengedhetetlenek is a kitűzött cél, a járműtípus közösségi típusjóváhagyásának elérése érdekében; mivel a tagállamok ezt a célt egymástól függetlenül nem tudják megfelelően megvalósítani;

mivel a harmadik országokban a piacra jutás megkönnyítése érdekében szükségesnek tűnik ezen irányelv és az ENSZ/EGB 28. számú előírás rendelkezései között az egyenértékűséget megteremteni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezt az irányelvet kell alkalmazni a 92/61/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott valamennyi járműtípus hangjelző berendezéseire.

2. cikk

A motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok hangjelző berendezéseinek alkatrésztípus-jóváhagyásához, és egy hangjelző berendezés mint alkatrész egy típusának jóváhagyásához, valamint e járművek szabad kereskedelmi forgalomba hozatalának és a hangjelző készülékek akadálytalan piacra jutásának feltételeit a 92/61/EGK irányelv II., illetve III. fejezete rögzíti.

3. cikk

Az ezen irányelv és az ENSZ/EGB 28. számú előírás (E/ECE/TRANS/505 Rev. 1/Add. 27) rendelkezései között az egyenértékűséget a 92/61/EGK irányelv 11. cikkével összhangban teremtik meg.

A tagállamok alkatrésztípus-jóváhagyást kiadó illetékes hatóságai elfogadják az ENSZ/EGB 28. számú előírásnak megfelelően kiadott alkatrésztípus-jóváhagyásokat, valamint a megfelelő jóváhagyási jeleket, az ezen irányelv szerint kiadott alkatrésztípus-jóváhagyások és jóváhagyási jelek helyett.

([1]) HL L 225., 1992.8.10.,72. o.
([2]) HL C 293., 1992.11.9., 15. o.
([3]) HL C 337., 1992.12.21., 103. o. és az HL C 150., 1993.5.31.
([4]) HL C 73., 1993.3.15., 22. o.

4. cikk

Ezt az irányelvet az 70/156/EGK ([1]) irányelv 13. cikke szerint módosítani lehet, tekintettel:

– a 3. cikkben említett ENSZ/EGB előírás módosításaira,

– ezen irányelv mellékleteinek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítására.

5. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 1994. december 14-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz a hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Az első albekezdésben megadott időponttól kezdve a tagállamok a hangjelző berendezésekre vonatkozó okokból nem tilthatják meg azoknak a járműveknek az első forgalomba helyezését, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek.

Az első albekezdésben említett rendelkezéseket 1995. június 14-től alkalmazzák.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1993. június 14-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. TRØJBORG

([1]) HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 92/53/EGK irányelvvel (HL L 225., 1992.8.10., 1. o.) módosított irányelv.

I. MELLÉKLET

ELŐÍRÁSOK HANGJELZŐ BERENDEZÉSEK TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁRA

1. Fogalommeghatározás

Ezen irányelv alkalmazásában:

1.1. „hangjelző berendezés”: olyan készülék, amely arra szolgáló hangjelzést ad, hogy a közúti forgalomban, veszélyes helyzetben, egy jármű jelenlétére vagy manőverezésére figyelmeztessen;

1.1.1. hangjelzőnek tekintendő az olyan készülék, amelynek több hangkibocsátó nyílása van, és ezeket egyetlen kezelőelemmel működésbe lehet hozni;

1.1.2. az olyan hangjelző készüléket, amely több olyan részből áll, amelyek közül mindegyik egy hangjelzést ad, és egyetlen vezérlővel egyszerre hozható működésbe, egyetlen hangjelző berendezésnek kell tekinteni;

1.2. „hangjelző berendezés típusa”: azok a hangjelző berendezések, amelyek az alábbi jellemzőket tekintve egymáshoz képest lényeges eltéréseket nem mutatnak:

1.2.1. a gyártmány vagy a kereskedelmi név;

1.2.2. a működési elv;

1.2.3. az energiaellátás fajtája (egyenáram, váltakozó áram, sűrített levegő);

1.2.4. a készülékház külső formája;

1.2.5. a membrán(ok) alakja és mérete;

1.2.6. a hangkibocsátó nyílások alakja és fajtája;

1.2.7. a hangjel névleges frekvenciája- vagy frekvenciái;

1.2.8. a névleges feszültség;

1.2.9. azoknál a készülékeknél, amelyeknek független sűrített-levegő ellátása van, a névleges nyomás.

2. ELŐÍRÁSOK

2.1. A hangjelző berendezéseknek változatlan és azonos hangzást kell adniuk; akusztikai spektruma a működés alatt észrevehetően nem változhat. Váltakozó árammal működtetett hangjelző berendezésekre ez az előírás csak állandó generátor-fordulatszám mellett érvényes, ehhez a generátor fordulatszámának a 3.3.2. pontban megszabott tartományban kell lennie.

2.2. A berendezés akusztikai értékei (a hangenergia spektrális eloszlása, hangnyomásszint), és mechanikus tulajdonságainak meg kell felelniük a 3. és 4. pontban meghatározott vizsgálati feltételeknek a megadott sorrendben.

3. HANGNYOMÁSSZINT-MÉRÉSEK

3.1. A hangjelző készüléket lehetőség szerint visszhangmentes környezetben kell vizsgálni. Esetlegesen félig visszhangmentes helyiségben vagy szabad terepen is vizsgálható. Ebben az esetben intézkedni kell arról, hogy a mérési helyen a talaj reflexióit megakadályozzák (például abszorbeáló ernyők felállításával). Ellenőrizni kell azt, hogy egy legalább 5 méter sugarú félkörön belül a szferikus aberráció a maximális mérendő frekvenciáig ne legyen több 1 dB-nél, főleg a mérési irányban, valamint a berendezés és a mikrofon magasságában. A környezet zajszintje legalább 10 dB-el alacsonyabb legyen, mint a mérendő hangnyomásszint.

A vizsgált berendezést és a mikrofont azonos magasságban kell elhelyezni. Ez a magasság 1,15 m és 1,25 m között legyen. A mikrofon maximális érzékenységének a tengelye essen egybe a berendezés legnagyobb zajszintjének irányával.

A mikrofont úgy kell elhelyezni, hogy annak membránja 2 m ± 0,01 m-re legyen a berendezés hangkibocsátó síkjától. Több hangkibocsátó nyílással rendelkező berendezéseknél ez a távolság a mikrofonhoz legközelebb eső hangkibocsátó nyílás síkjától mért távolság.

3.2. A hangnyomásszintet a 651. számú IEC-publikáció 1. száma (1979) szerint az 1. osztályba tartozó precíziós hangnyomásmérővel kell mérni.

Az összes mérést a „gyors" időállandó alkalmazásával kell elvégezni. A teljes hangnyomásszintet az „A" értékelő görbe alkalmazásával kell mérni.

A hangterjedelmet (sprektumot) a hangjelzés Fourier transzformációjának megfelelően kell mérni. Választásképpen a 225. számú IEC-publikáció 1. számában (1966) előírtaknak megfelelő tercszűrőket lehet használni.

Ebben az esetben a 2 500 Hz-es középfrekvenciában a hangnyomásszintet a 2 000 Hz, 2 500 Hz és 3 150 Hz terc középfrekvenciákban a hangnyomások négyzetes középértékének összeadásával kell meghatározni. Hivatkozási módszerként minden esetben kizárólag a Fourier transzformációs módszer érvényes.

3.3. A hangjelzést adó berendezést az alábbi feszültségek valamelyikével kell működtetni, az adott esetnek megfelelően:

3.3.1. egyenárammal működtetett berendezéseket 6,5 V, 13 V vagy 26 V vizsgáló feszültséggel, amelyet a feszültségforrás kimenetén kell mérni, úgy, hogy mindenkor 6 V, 12 V, vagy 24 V névleges feszültségnek feleljen meg;

3.3.2. azoknál a hangjelző készülékeknél, amelyeket váltakozó árammal működtetnek, az áramot egy olyan típusú generátor szolgáltatja, amelyet általában ezekhez a készülékekhez használnak. Az e típusú hangjelző készülék hangkarakterisztikáit a generátornak azokon a fordulatszámain kell regisztrálni, amelyek a gyártó által a generátor tartós üzemeltetésre megadott fordulatszám 50 %-ának, 75 %-ának és 100 %-ának felelnek meg. E vizsgálat alatt a generátort más fogyasztó nem terhelheti. A 4. pontban leírt tartós vizsgálatot a készülék gyártója által megadott, és a fent említett tartományban választott fordulatszám mellett kell elvégezni.

3.4. Ha a vizsgálathoz egyenirányítót használnak, akkor a kapocsfeszültség váltakozó feszültségű összetevője a hangjelző készülék működtetésekor – csúcstól csúcsig mérve – nem lehet nagyobb, mint 0,1 V.

3.5. Azoknál a hangjelző készülékeknél, amelyeket egyenárammal működtetnek, a vezetékellenállás, beleértve a kapocs- és az átmeneti ellenállásokat is, amennyire csak lehetséges, közelítse meg:

– 6 V névleges feszültségnél a 0,05 Ohmot,

– 12 V névleges feszültségnél a 0,10 Ohmot,

– 24 V névleges feszültségnél a 0,02 Ohmot.

3.6. A hangjelző készüléket a gyártó által erre a célra tervezett alkatrész vagy alkatrészek segítségével mereven kell egy olyan aljzaton rögzíteni, melynek tömege legalább tízszer nagyobb, mint a vizsgálandó készüléké, és nem kevesebb 30 kg-nál. Ezen kívül az aljzatot úgy kell kialakítani, hogy a felületén jelentkező visszaverődések és rezgések lényegesen ne befolyásolják a mérési eredményeket.

3.7. A fent felsorolt feltételek mellett az „A" görbe szerint mért hangnyomásszint nem lépheti túl az alábbi értékeket:

a) 115 dB (A)-t olyan hangjelző berendezésnél, amelyeket robogókra valamint maximálisan 7 kW teljesítményű motorkerékpárokra és segédmotoros kerékpárokra terveztek;

b) 118 dB (A)-t olyan hangjelzést adó berendezéseknél, amelyeket elsősorban 7 kW-nál nagyobb teljesítményű motorkerékpárokra és segédmotoros kerékpárokra tervezetek.

3.7.1. Ezen kívül az 1 800 Hz – 3 550 Hz frekvenciasávban a hangnyomásszint nagyobb legyen, mint 3 550 Hz felett bármelyik frekvenciakomponens hangnyomásszintje, és minden esetben egyenlő vagy nagyobb legyen, mint

a) 90 dB (A) azoknál a hangjelző berendezéseknél, amelyeket robogókhoz terveztek;

b) 95 dB (A) azoknál a hangjelző berendezéseknél, amelyeket legfeljebb 7 kW teljesítményű motorkerékpárokhoz és segédmotoros kerékpárokhoz terveztek;

c) 105 dB (A) azoknál a hangjelző berendezéseknél, amelyeket 7 kW-nál nagyobb teljesítményű motorkerékpárokhoz és segédmotoros kerékpárokhoz terveztek.

3.7.2. Azok a készülékek, amelyek rendelkeznek a 3.7.1. c) pont szerinti jellemzőkkel, alkalmazhatók a 3.7.1. a) és b) pontban említett járműveken; azok a készülékek, amelyek rendelkeznek a 3.7.1. b) pont említett hangkarakterisztikáival, robogókon alkalmazhatók.

3.8. A fenti értékeket olyan készüléknél is be kell tartani, amelyet a 4. pontban leírt tartóssági vizsgálatnak vetettek alá. Az egyenárammal működtetett hangjelző berendezéseknél a hálózati feszültség a névleges feszültség 115 %-a és 95 %-a között, a váltakozó árammal működtetett készülékeknél a generátor gyártója által a generátor tartós üzemeltetésre megadott legnagyobb fordulatszám 50 %- és 100 % -a között van.

3.9. 20 C^on ± 5 C^o környezeti hőmérséklet mellett a készülék bekapcsolásától a hangnyomásszint 3.7. pont szerinti legkisebb értékének eléréséig szükséges idő nem lehet hosszabb, mint 0,2 másodperc. Ez az előírás főleg a pneumatikus és elektropneumatikus készülékekre vonatkozik.

3.10. A pneumatikus vagy az elektropneumatikus készülékeknek a gyártó által megadott energiaellátási feltételek mellett el kell érniük az elektromos készülékekre előírt hangnyomásszintet.

3.11. Azoknál a többhangú készülékeknél, amelyeknél minden hangkibocsátó egység egymástól függetlenül tud működni, a fent megadott legkisebb értékeket a hozzájuk tartozó készülékek mindegyikének egyenkénti működtetésével el kell érni. A teljes hangnyomásszint legnagyobb értékét akkor sem szabad túllépni, ha az összes idetartozó készüléket egyidejűleg működtetik.

4. TARTÓSSÁGI VIZSGÁLAT

4.1. A hangjelző berendezéseket a névleges feszültség és a 3.3. – 3.5. pontban előírt elektromos vezeték ellenállása mellett

– azoknál a hangjelző berendezéseknél, amelyeket főleg robogókhoz, valamint maximálisan 7 kW teljesítményű motorkerékpárokhoz és segédmotoros kerékpárokhoz terveznek,10 000-szer,

– azoknál a hangjelző berendezéseknél, amelyeket 7 kW-nál nagyobb teljesítményű motorkerékpárokhoz és segédmotoros kerékpárokhoz terveznek, 50 000-szer

kell egy másodpercen keresztül működtetni, a működtetést követő 4 másodperces megszakítással. A vizsgálat alatt a készülékre kb. 10 m/s sebességgel áramoltatott levegőt kell irányítani.

4.2. Ha a vizsgálatot egy akusztikailag zárt helyiségben végzik, ebben rendes körülmények között, a hangjelző berendezés által a tartóssági vizsgálat alatt kibocsátott hő eloszlásához elegendő légköbméter-tartalomnak kell lennie.

4.3. A vizsgálati helyiségben a környezeti hőmérséklet + 15 °C és + 30 °C között legyen.

4.4. Ha a működtetések előírt számának a felénél a hangnyomásszint-értékek a vizsgálat előttihez képest megváltoztak, a berendezés utánállítása megengedett. A tartós vizsgálat befejezése után a berendezésnek, adott esetben egy további utánállítást követően, teljesítenie kell a 3. pontban meghatározott előírásokat.

4.5. Elektropneumatikus berendezéseknél minden 10 000 működtetés után megengedhető a gyártó által javasolt, olajjal végzett utánkenés.

5. TÍPUSJÓVÁHAGYÁSI JEL

5.1. Minden olyan hangjelző berendezésen, amelyet az alkatrésztípus-jóváhagyásnak megfelelően gyártottak, a 92/61/EGK tanácsi irányelv V. melléklete rendelkezéseiben meghatározott típusjóváhagyási jelet kell feltüntetni.

1. függelék

Adatközlő lap motorkerékpárokhoz és segédmotoros kerékpárokhoz tervezett hangjelző berendezéshez

(az alkatrésztípus-jóváhagyási kérelemhez kell csatolni, ha azt a jármű típusjóváhagyása iránti kérelemtől függetlenül nyújtják be.)

Sorszám (a kérelmező adja meg) .....

A motorkerékpárokhoz vagy segédmotoros kerékpárokhoz tervezett hangjelző berendezésekre vonatkozó alkatrésztípus-jóváhagyási kérelemnek tartalmaznia kell 92/61/EGK tanácsi irányelv II. melléklet „A" betűje 9.5.1 – 9.5.4 pontja alatt megadott adatokat.

---

2. függelék

A hatóság megnevezése

Típusbizonyítvány motorkerékpárokhoz és segédmotoros kerékpárokhoz tervezett hangjelző berendezésekre

MINTA

A műszaki szolgálat ..... kelt ..... számú jegyzőkönyve .....

Az alkatrésztípus-jóváhagyás száma: ..... a kiterjesztés száma: .....

1. A hangjelző berendezés gyári- vagy kereskedelmi márkaneve: .....
2. A hangjelző berendezés típusa, és azok a járműtípusok, amelyekhez tervezték [motorkerékpároknál és segédmotoros kerékpároknál a teljesítményt meg kell adni (≤ 7 kW vagy > 7 kW)]: .....
3. A gyártó neve és címe: .....
4. A gyártó megbízottjának (ha van) neve és címe: .....
5. A hangjelző készüléket vizsgálatra bemutatták: .....
6. A alkatrésztípus-jóváhagyás megadva/elutasítva ([1]): .....
7. Hely: .....
8. Kelt: .....
9. Aláírás: .....

([1]) A nem kívánt részt törlendő.

II. MELLÉKLET

ELŐÍRÁSOK HANGJELZŐ BERENDEZÉSEK MOTORKERÉKPÁROKRA VAGY SEGÉDMOTOROS KERÉKPÁROKRA TÖRTÉNŐ FELSZERELÉSÉHEZ

1. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

Ezen irányelv alkalmazásában:

1.1. „járműtípus": azok a járművek, amelyek az alábbi jellemzőket tekintve nem mutatnak egymáshoz képest lényeges eltéréseket:

1.1.1. a járműre felszerelt hangjelző berendezések száma és típusa (típusai);

1.1.2. a járművön e berendezéseket rögzítő alkatrészek;

1.1.3. a berendezéseknek a járművön való elhelyezése;

1.1.4. a berendezés(ek) tartószerkezetének alakszilárdsága;

1.1.5. a karosszéria első részének alakja és anyaga, amelyek a berendezés(ek) által kibocsátott hangzás hangnyomásszintjét befolyásolhatják és leárnyékolhatják.

2. ELŐÍRÁSOK

2.1. Minden járművet az ezen irányelv vagy a gépjárművek ([1]) hangjelző berendezéseire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. július 27-i 70/388/EGK tanácsi irányelv szerinti típusjóváhagyásnak megfelelő berendezéssel kell felszerelni; a maximálisan 0,5 kW motorteljesítményű és 25 km/h legnagyobb tervezett sebességű robogók esetében egy jóváhagyott hangjelző berendezés vagy egy típusjóváhagyás nélküli, mechanikus készülék szerelhető fel. Az utóbbi esetben a gyártónak kell igazolnia, hogy az illető készülék megfelel azon tagállam vonatkozó előírásainak, ahol az alacsony teljesítményű robogót forgalomba hozták.

2.2. A vizsgálófeszültségnek az 1. melléklet 3.3. pontjában meghatározott feszültségnek kell megfelelnie.

2.3. A hangnyomásszint-méréseket az I. melléklet 3.2. pontjában megadott feltételek szerint kell elvégezni.

2.4. Azt az „A" görbe szerint mért hangnyomásszintet, amelyet a járművön elhelyezett készülék(ek) ad le, a jármű előtt 7 méteres távolságban kell mérni; a jármű szabad terepen, a lehető legsimább területen álljon, és az egyenárammal működtetett hangjelző készülékeknél a motor legyen leállítva.

2.5. A mérőkészülék mikrofonját megközelítőleg a jármű hosszanti középvonalában kell elhelyezni.

2.6. A környezet zajszintje és a szél okozta zaj hangnyomásszintje legalább 10 dB(A)-lel alacsonyabb legyen, mint a mérendő hangnyomásszint.

2.7. A hangnyomásszint legnagyobb értékét a talaj felett a 0,5 m és 1,5 m magassági tartományban kell meghatározni.

2.8. A hangjelző berendezés hangnyomásszintjének leolvasott legnagyobb értéke (2.7. pont) a 2.2 – 2.7. pontban előírt feltételek mellett legyen:

a) robogók berendezésénél legalább 75 dB (A) és legfeljebb 112 dB (A);

b) a legfeljebb 7 kW teljesítményű motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok berendezésénél legalább 80 dB (A) és legfeljebb 112 dB (A);

c) a 7 kW-nál nagyobb teljesítményű motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok berendezésénél legalább 93 dB (A) és legfeljebb 112 dB (A).

([1]) HL L 176., 1970.8.10., 12. o. A legutóbb a 87/354/EGK irányelvvel (HL L 192., 1987.7.11., 43. o.) módosított irányelv.

1. függelék

Adatközlő lap hangjelző készülék motorkerékpárokra és segédmotoros kerékpárokra történő felszereléséhez

(az alkatrésztípus-jóváhagyási kérelemhez kell csatolni, ha azt a jármű típusjóváhagyása iránti kérelemtől függetlenül nyújtják be.)

Sorszám (a kérelmező adja meg) .....

Hangjelző készülék motorkerékpárokra és segédmotoros kerékpárokra történő felszerelésére vonatkozó típusjóváhagyási kérelemnek tartalmaznia kell a 92/61/EGK tanácsi irányelv II. melléklete „A" betűjének a következő pontjaiban meghatározott adatokat:

– 0.1
– 0.2
– 0.4 – 0.6
– 3.2.5 – 3.2.5.2.2
– 9.5.5

---

2. függelék

A hatóság megnevezése

Típusbizonyítvány hangjelző berendezések motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárokra történő felszereléséhez

MINTA

A műszaki szolgálat ..... kelt ..... számú jegyzőkönyve .....

Az alkatrésztípus-jóváhagyás száma: ..... a kiterjesztés száma: .....

1. A jármű gyári- vagy kereskedelmi márkaneve: .....
2. A jármű típusa: .....
3. A gyártó neve és címe: .....
4. A gyártó megbízottjának (ha van) neve és címe: .....
5. A járművet vizsgálatra bemutatták: .....
6. A típusjóváhagyás megadva/elutasítva ([1]).
   Hely: .....
7. Místo: .....
8. Kelt: .....
9. Aláírás: .....

([1]) A nem kívánt részt törlendő.